

Αφιερώνεται στις Νηπιαγωγούς μας κυρίες Ευαγγελία, Σοφία, Φλωρεντία, Ελένη

ΤΑ ΦΡΕΣΚΑ

ΤΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΕΝΤΑΞΗΣ ΤΟΥ 11^{ΟΥ}
ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ

Γονείς που «Αποφεύγουν» τη Γνωμάτευση & Άλλοι που «Καταφεύγουν» στην Επαναφοίτηση

Τ. 134 22-03-2017: Ενημέρωση Γονέων

Όταν τα «πρωτάκια» δεν είναι έτοιμα για τη φοίτηση στο Δημοτικό*

Ολοκληρώνοντας το Νηπιαγωγείο, η μετάβαση στην Πρώτη Δημοτικού δεν είναι εγγραμμένη για όλα τα παιδιά. Εφόσον προκύψουν ενδείξεις από τη διαδικασία ανίχνευσης της «σχολικής ετοιμότητας», ορισμένα εξάχρονα θα χρειαστεί να επαναλάβουν την τάξη. Πολλοί γονείς αντιδρούν. Κάποιοι άλλοι αντιμετωπίζουν την επαναφοίτηση ως μια ευκαιρία να θεμελιώσουν καλύτερο σχολικό μέλλον για το παιδί τους.

«Οι γονείς θεωρούν δεδομένο ότι το παιδί τους θα πάει στην Πρώτη Δημοτικού, ενώ αισιοδοξούν πως τυχόν δυσκολίες θα ξεπεραστούν στο Δημοτικό», θα πει η κυρία Άννα Δεμένεγα, ειδική παιδαγωγός.

«Όταν με ενημέρωσαν στο Νηπιαγωγείο ότι το παιδί δεν συμμετείχε στα δρώμενα ή στις εργασίες, αφηρημένα», θυμάται η Χ.Κ., μητέρα του 6χρονου Γιάννη. «Κάποια θέματα συναισθηματικής ανωριμότητας και λόγου είχαν εντοπιστεί στον παιδικό σταθμό, είχαμε ήδη ξεκινήσει υποστήριξη και, διαπιστώνοντας μεγάλη βελτίωση, περίμενα πως θα είχε ομαλή πορεία», αναφέρει. Επιπλέον, η Χ.Κ. στάθηκε άτυχη σε ό,τι αφορούσε το περιβάλλον: «Το παιδί επέστρεψε στεναχωρημένο από το σχολείο. Παραπονούσαν πως οι συμμαθητές τους το κορόιδευαν ενώ οι παιδαγωγοί του φώναζαν συνεχώς. Καθυστερημένα μου ζητήθηκε γνωμάτευση από το ΚΕΔΔΥ (Κέντρο Διάγνωσης Διαφοροδιάγνωσης και Υποστήριξης Ειδικών Εκπαιδευτικών Αναγκών), την οποία και εξασφάλισα – εκεί, συνιστούν επαναφοίτηση».

Σύμφωνα με τους ειδικούς, οι δυσκολίες στην Πρώτη Δημοτικού αρχίζουν μετά τα Χριστούγεννα. «Όταν κατάλαβα ότι το παιδί μου δεν θα μπορούσε να ανταποκριθεί, αποφάσισα την επαναφοίτηση. Δεν ήθελα να γίνει ξανά στόχος πειραγμάτων, να απορρίψει το σχολείο αλλά ούτε και να χρειαστεί να επαναλάβει την Πρώτη Τάξη», λέει η μητέρα του Γιάννη. Όσο για αντιδράσεις από τον οικογενειακό περίγυρο; «Πώς θα του φανεί που θα είναι με τον μικρότερο ξάδερφό του στο Νήπιο; τηλεφωνούσαν οι συγγενείς: δεν έδινα σημασία», καταλήγει.

Για τη Ν.Π., τα πράγματα με τον Νικόλα, εντελώς διαφορετικά: **η απόφαση για επαναφοίτηση στο Νηπιαγωγείο ανήκει αποκλειστικά στην ίδια, καθώς ο πατέρας είχε αντίθετη άποψη** ενώ ούτε οι ειδικοί συνιστούσαν κάτι τέτοιο. Το παιδί, γεννημένο τέλος Δεκεμβρίου, χωρίς ιδιαίτερα προβλήματα – εκτός της ανωριμότητας. «Πήγαινα να δω τις ζωγραφιές του στο σχολείο και μου έλεγε, θα τις καταλάβεις, είναι οι χειρότερες», θυμάται. «Γύρω στον Νοέμβριο, η δασκάλα με ενημέρωσε ότι υστερεί κάπως αφού τα υπόλοιπα παιδιά αναγνώριζαν αριθμούς, έκοβαν καλύτερα με το ψαλίδι... Η εικόνα του παιδιού βελτιώθηκε μετά τα Χριστούγεννα. Έκλεισα ραντεβού με αναπτυξιολόγο, όταν έμαθα πως έτσι γίνεται η σωστή αξιολόγηση του παιδιού. Ο γιατρός θα καταθέσει τους ειδικούς».

Ποιες οι απορίες της μητέρας; «Συμφωνούν οι δεξιότητες του παιδιού μου με την ηλικία του; Είναι έτοιμο για την Πρώτη Δημοτικού; Παράλληλα, επισκέφθηκα ιατροπαιδαγωγικό κέντρο». Ο σύζυγος, εντελώς αρνητικός: «Θεωρούσε ότι έχουμε το πιο έξυπνο παιδί του κόσμου, δεν ήθελε να το διερευνήσουμε. Τελικά, το πήγα μόνη. **Μερικά παιδιά χρειάζονται υποστήριξη για να “ξεκλειδώσουν”**. Αλλωστε, ελέγχουν την ωριμότητα του παιδιού, όχι την εξυπνάδα». Ποιο το αποτέλεσμα της αξιολόγησης για τον Νικόλα; «Αν και τόσο το ιατροπαιδαγωγικό όσο και η αναπτυξιολόγος αποφάνθηκαν ότι το παιδί μπορεί να φοιτήσει στην Πρώτη Δημοτικού, τα συμπεράσματα ελαφρώς αποκλίνουν: στο πρώτο, όταν με ρώτησαν “προτιμάτε ένα ισορροπημένο παιδί ή έναν καλό μαθητή;”, απάντησα “γιατί να μην τα συνδυάσουμε;”. Η αναπτυξιολόγος, αν και έδωσε το πράσινο φως για το Δημοτικό, τόνισε ότι **πρόκειται για ρίσκο σε ό,τι αφορά τις μελλοντικές του επιδόσεις**, λόγω της ηλικίας του. Δεν μπορώ να είμαι σίγουρη για το πώς θα εξελιχθεί ο Νικόλας. Γιατί να μην εξαλείψω τουλάχιστον τον ανασταλτικό παράγοντα της ηλικίας;».

Η στάση των γονέων

Όπως επισημαίνει, τέλος, η ειδική παιδαγωγός, Αν. Δεμένεγα: «Είναι σημαντικό να γνωρίζουν οι γονείς πως το παιδί εισπράττει ό,τι αισθάνονται. Απογοήτευση, στενοχώρια και στρουθοκαμηλισμός στα προβλήματα, το αγγίζουν. Αντίθετα, το παιδί καταλαβαίνει όταν είναι σίγουροι πως η επαναφοίτηση θα είναι προς όφελός του».

Υπό αναπτυξιακή παρακολούθηση: Σύμφωνα με την κυρία Κωνσταντίνα Γκόλτσιου, παιδίατρο - αναπτυξιολόγο, «η “**σχολική ετοιμότητα**” ορίζεται όχι μόνον από το νοητικό επίπεδο του παιδιού, αλλά και από τη συναισθηματική ωριμότητα, τις κοινωνικές δεξιότητες, την ωριμότητα του λόγου, της αδρής και λεπτής κίνησης, η οποία φθάνει σε ικανοποιητικό βαθμό για τα περισσότερα παιδιά από την ηλικία έναρξης φοίτησης στο σχολείο. Τέτοιο θέμα εμφανίζεται συνήθως σε παιδιά που είναι γεννημένα προς το τέλος του χρόνου, πρόωγα ή με αναπτυξιακές δυσκολίες. Όταν οι γονείς ή η δασκάλα διαπιστώσουν ότι το παιδί τους δεν αναπτύσσεται όπως τα άλλα παιδιά σε κινητικότητα, λόγο, κοινωνική επαφή, οπτικοκινητικό συντονισμό, αντίληψη ή κρίση, συνιστάται πλήρης αναπτυξιολογικός έλεγχος, δίνονται κατευθυντήριες οδηγίες και το παιδί τίθεται υπό **αναπτυξιακή παρακολούθηση**.

Σε ό,τι αφορά τον ιδανικό χρόνο αξιολόγησης της σχολικής ετοιμότητας, ισχύει η αρχή «**όσο πιο νωρίς, τόσο πιο καλά**». Ιδανικά, γίνεται στις αρχές, έτσι ώστε να δοθεί χρόνος για να καλύψει το παιδί τις όποιες ανάγκες, μέσω παρέμβασης και να υπάρχει παρακολούθηση. Το ζητούμενο είναι όχι μόνο να είμαστε βέβαιοι ότι το κάθε παιδί είναι έτοιμο αναπτυξιακά να μεταβεί στο Δημοτικό, αλλά και από το προνήπιο στο νήπιο. Να τονιστεί πως μία βεβαιωμένη ένταξη στην πρωτοβάθμια εκπαίδευση θα μπορούσε να δημιουργήσει μαθησιακά κενά, ψυχολογικά προβλήματα, συναισθήματα απόρριψης, άγχους, κατάθλιξης και ενδεχομένως αντιδραστική, αντικοινωνική και παραβατική συμπεριφορά με επακόλουθο την περιθωριοποίηση στο απώτερο μέλλον».

*Πηγή: Ομόνομο άρθρο της Βασιλικής Χρυσοστομίδου, Καθημερινή, 12-7-14
<http://www.kathimerini.gr/775890/article/epikairotha/ellada/otan-ta-prwtakia-den-etoima-gia-th-foitsh-sto-dhmotiko>

Ανθρώπινα Δικαιώματα και ΚΕΔΔΥ

Με βάση το υπάρχον νομικό πλαίσιο οι γονείς είναι αυτοί που αποφασίζουν για το αν θα πάνε τα παιδιά τους στο ΚΕΔΔΥ. Είναι μια κατάσταση που προκαλεί συχνά προβλήματα, αφού **πολλοί γονείς δεν αποδέχονται το πρόβλημα**. Το αποτέλεσμα το βλέπουμε καθημερινά: κι εμείς και τα παιδιά **ταλαιπωρούμαστε**. Το θέμα είναι πώς θα αλλάξει αυτή η κατάσταση. Αυτό το ερώτημα με έχει απασχολήσει πολύ. Το βασικό εμπόδιο είναι φυσικά ο νόμος: δεν μπορούμε να τον αποφύγουμε. Η μόνη λύση που μας μένει είναι να κριθεί αντισυνταγματικός. Είναι δυνατόν; Πιστεύω πως ναί.

Πιθανόν να μην το γνωρίζετε, αλλά τα Ανθρώπινα Δικαιώματα είναι υπέρानο του συντάγματος. Τα Ανθρώπινα δικαιώματα, αλλά και τα δικαιώματα του παιδιού, ορίζουν ως δικαίωμα το δικαίωμα του παιδιού στην εκπαίδευση. Όταν οι γονείς αρνούνται να πάνε το παιδί τους στο ΚΕΔΔΥ, δεν παραβιάζουν το συγκεκριμένο δικαίωμα; Όταν ένα παιδί έχει νοητική ανεπάρκεια, αυτισμό, μαθησιακές δυσκολίες, ΔΕΠ-Υ και δεν του παρέχουν όλη τη βοήθεια που του αξίζει, δεν το **παραμελούν**; Πώς επομένως ο συγκεκριμένος νόμος δεν παραβιάζει τα δικαιώματα του παιδιού; Γιατί είναι σύννομο να μένει ένα παιδί **χωρίς διάγνωση**, χωρίς δηλαδή τη δυνατότητα να του προσφέρει το σύστημα και αυτά τα λίγα που προσφέρει, μόνο και μόνο επειδή έτσι θέλουν οι γονείς; Αν αλλάξει αυτή η πρακτική, αν τα παιδιά στέλνονται στο ΚΕΔΔΥ ύστερα από τη γνώμη του εκπαιδευτικού, αυτή η αλλαγή δε θα είναι σύμφωνη με τα ανθρώπινα δικαιώματα;

Πώς μπορούμε να αξιοποιήσουμε τα παραπάνω; Δυστυχώς, για την ώρα δύσκολα. Θεωρητικά θα μπορούσε κάποιος εκπαιδευτικός να πάει τους γονείς **στον εισαγγελέα ανηλικών για παραμέληση**. Αυτό όμως στη χώρα μας φαντάζει αστείο. Εξάλλου, με την ισχύουσα νομοθεσία και ο γονιός με τη σειρά του θα πήγαινε τον εκπαιδευτικό για ποιοιδήποτε αστείο λόγο στον εισαγγελέα και ο εκπαιδευτικός θα έμεινε αυτόματα σε διαθεσιμότητα. Και η όλη προσπάθεια θα τελείωνε εδώ... Πιο ρεαλιστικό για την ώρα μου φαίνεται να προβούν τα συνδικαλιστικά μας όργανα σε γραπτές ανακοινώσεις, να επιχειρήσουν να ενημερώσουν την κοινωνία και να συλλέξουμε υπογραφές, μήπως πιεστεί η κυβέρνηση και αλλάξει ο νόμος. Δύσκολο πάντως να τα καταφέρουμε. Ο πιο αποτελεσματικός τρόπος είναι κάποια τολμηρή ή κάποιοι τολμηρός να καταφύγει στα δικαστήρια.

#Πηγή: Γιάννης Μιχαηλίδης, Εκπαιδευτικός ΕΑΕ (σχόλια)
<https://mcsotatos.wordpress.com/2013/10/27/%CE%B1%CE%BD%CE%B8%CF%81%CF%8E%CF%80%CE%B9%CE%BD%CE%B1-%CE%B4%CE%B9%CE%BA%CE%B1%CE%B9%CF%8E%CE%BC%CE%B1%CF%84%CE%B1-%CE%BA%CE%B1%CE%B9%CE%BA%CE%B5%CE%B4%CE%B4%CF%85/>